

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1664/2565

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ณ.โจทก์ร่วม นาย ศ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 145, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 340 ตรี, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 358, ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.อ. มาตรา 335

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามมาตรา 1 (1) แห่ง ป.อ. กำหนดบทนิยามคำว่า "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น การกระทำโดยทุจริตจึงมีได้จำกัดว่าต้องเป็นการแสวงหาประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินเท่านั้น เมื่อศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า จำเลยทั้งสามมีเจตนาเอาฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไปเพื่อไม่ให้โจทก์ร่วมมีหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดของตนหรือเป็นการเอาไปเพื่อทำลายหลักฐาน จึงเป็นการเอาทรัพย์สินนั้นไปในลักษณะตัดกรรมสิทธิ์ และถือว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองอันเป็นการลักทรัพย์ของโจทก์ร่วมไปโดยทุจริตแล้ว การที่จำเลยทั้งสามไปที่ร้านที่เกิดเหตุโดยอ้างว่าเป็นเจ้าพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอตรวจค้นและใส่กุญแจมือโจทก์ร่วมไปพลหลังมิได้กระทำเพื่อเหตุใดเหตุหนึ่งตามมาตรา 339 (1) ถึง (5) ในการที่จะเอาฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไป แต่เป็นการทำเพื่อไม่ให้โจทก์ร่วมขัดขึ้นหรือหลบหนี ดังนั้น การลักเอาฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไปจึงเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นในภายหลัง การใช้กำลังประทุษร้ายโจทก์ร่วมจึงไม่ใช่เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้เกิดความสะเทวแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป ให้นับให้ซึ่งทรัพย์นั้นยึดถือเอาทรัพย์สินนั้นไว้ ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือให้พ้นจากการจับกุม อันจะเป็นความผิดข้อหาพร้อมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืน แต่เป็นเพียงความผิดข้อหาพร้อมกันลักทรัพย์ในเคหสถานในเวลากลางคืนโดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงานและโดยมีหรือใช้อาวุธปืน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 145, 310, 340, 340 ตรี, 364, 365, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันคืบหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืบ 13,000 บาท แก่ผู้เสียหาย และนับโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ต่อจากโทษของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.2838/2561 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยทั้งสามขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหาพร้อมกันแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน ร่วมกันบุกรุกเคหสถานโดยมีอาวุธในเวลากลางคืน และร่วมกันหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังหรือกระทำด้วยประการให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 และที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้จำคุกต่อ ระหว่างพิจารณา นาย ณ. ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาพร้อมกันบุกรุกในเคหสถานโดยมีอาวุธในเวลากลางคืน ร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธและโดยใช้ยานพาหนะ และ

ร่วมกันห่วงเหี่ยวหรือหักงอหรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ส่วน
ข้อหาอื่นโจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้ง
สามร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 3,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของ
ต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยทั้งสามไม่
ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 340 วรรคสอง ประกอบมาตรา 340 ตรี, 145 วรรคแรก, 310 วรรคแรก, 365 (2) (3)
ประกอบมาตรา 364, 371, 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง
ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรม
ต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐาน
ร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืน ฐานร่วมกันแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็น
เจ้าพนักงาน ฐานร่วมกันห่วงเหี่ยวหรือหักงอหรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพใน
ร่างกาย และฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานโดยมีอาวุธในเวลากลางคืน เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมาย
หลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืน ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 340 วรรคสอง ประกอบมาตรา 340 ตรี, 83 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 18 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่
เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 1 ปี
ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและ
โดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธ
ปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 6
เดือน รวมจำคุกคนละ 19 ปี 6 เดือน จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพข้อหาร่วมกันบุกรุกเคหสถาน
โดยมีอาวุธในเวลากลางคืนกับทางนำสืบของจำเลยทั้งสามเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี
เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยทั้ง
สามคนละ 12 ปี 12 เดือน ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืน 13,000 บาท
แก่โจทก์ร่วม ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกัน
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยที่ 2
และที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 358 ประกอบมาตรา 83 อีกกรรมหนึ่ง แต่ไม่ต้องกำหนดโทษ ฐาน
ร่วมกันแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน ฐานร่วมกันห่วงเหี่ยวหรือ
หักงอหรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และฐานร่วมกันบุกรุก
เคหสถานโดยมีอาวุธในเวลากลางคืน เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐาน
ร่วมกันบุกรุกเคหสถานโดยมีอาวุธในเวลากลางคืน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 (2)
(3) ประกอบมาตรา 364 (ที่ถูก มาตรา 365 (2) (3) ประกอบมาตรา 364, 83) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่
มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 5 ปี จำเลยทั้งสามให้การ
รับสารภาพ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยทั้ง
สาม คนละ 2 ปี 16 เดือน เมื่อรวมกับความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุกคนละ 2 ปี
28 เดือน ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
โจทก์และจำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังเป็น

ยุติว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยทั้งสามไปที่ร้านที่เกิดเหตุโดยมีอาวุธปืนติดตัวไปด้วย แล้วลงว่าเป็นเจ้าพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) โดยจำเลยที่ 2 สั่งให้จำเลยที่ 1 จับกุมโจทก์ร่วม จำเลยที่ 1 จับแขนโจทก์ร่วมและจำเลยที่ 3 ใส่กุญแจมือโจทก์ร่วมไพล่หลังจากนั้นจำเลยทั้งสามควบคุมตัวโจทก์ร่วมไปตรวจค้นยาเสพติดและอาวุธปืนแต่ไม่พบต่อมานางสาวสุธินี คนรักโจทก์ร่วมและนายวรารณ น้องนางสาวสุธินีไปที่ร้านที่เกิดเหตุ พบว่าประตูเหล็กหน้าร้านปิด จึงโทรศัพท์หาโจทก์ร่วมทราบว่ามีโจทก์ร่วมถูกจับกุมอยู่ด้านใน โจทก์ร่วมบอกให้นางสาวสุธินีโทรศัพท์บอกนายมนัส บิดาโจทก์ร่วม นางสาวสุธินีโทรศัพท์บอกนายมนัส ครู่หนึ่งจำเลยที่ 3 เปิดประตูเหล็กหน้าร้านและดึงนางสาวสุธินีและนายวรารณเข้าไปข้างในและปิดประตู ต่อมานายมนัสไปถึงร้านที่เกิดเหตุ จำเลยที่ 3 เปิดประตูให้เข้าไปข้างในขณะเดียวกันจำเลยที่ 1 เดินสวนออกไปโดยนำเอาฮาร์ดดิสก์ที่บันทึกภาพจากกล้องวงจรปิดของโจทก์ร่วมไปด้วย หลังจากนั้นจำเลยที่ 2 และที่ 3 เดินตามไปสมทบก่อนจะหลบหนีไป สำหรับคดีส่วนแบ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษายกคำร้อง โจทก์ร่วมไม่อุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นคดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประการแรกตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยทั้งสามกระทำความผิดข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา 1 (1) แห่งประมวลกฎหมายอาญากำหนดบทนิยามคำว่า "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น การกระทำโดยทุจริตจึงมิได้จำกัดว่าต้องเป็นการแสวงหาประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์เท่านั้น ดังนี้ เมื่อศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า จำเลยทั้งสามมีเจตนาเอาฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไปเพื่อไม่ให้โจทก์ร่วมมีหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดของตนหรือเป็นการเอาไปเพื่อทำลายหลักฐาน จึงเป็นการเอาทรัพย์นั้นไปในลักษณะตัด กรรมสิทธิ์ และถือว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองอันเป็นการลักทรัพย์ของโจทก์ร่วมไปโดยทุจริตแล้ว การที่จำเลยทั้งสามร่วมกันใส่กุญแจมือโจทก์ร่วมไพล่หลัง จะเป็นการใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป ให้นัยให้ซึ่งทรัพย์นั้น ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ ปกปิดการกระทำความผิดนั้นหรือให้พ้นจากการจับกุม อันจะเป็นความผิดข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือไม่นั้น ในข้อนี้ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของโจทก์ร่วมว่า จำเลยทั้งสามไปที่ร้านที่เกิดเหตุโดยอ้างว่าเป็นเจ้าพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอตรวจค้นและใส่กุญแจมือโจทก์ร่วมไพล่หลัง ระหว่างตรวจค้นจำเลยที่ 1 พบทองคำน้ำหนักประมาณ 20 บาท อยู่ในลิ้นชักโต๊ะทำงาน เมื่อโจทก์ร่วมห้ามมิให้จำเลยที่ 1 เปิดลิ้นชัก จำเลยที่ 1 ปิดลิ้นชักและมอบกุญแจลิ้นชักคืนให้แก่โจทก์ร่วม ขณะนั้นจำเลยที่ 2 ยืนบีบแขนโจทก์ร่วมอยู่ ส่วนจำเลยที่ 3 ยืนอยู่หน้าประตูและต่อมาเมื่อจำเลยที่ 1 ทราบว่านางสาวสุธินีใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อัดคลิปวิดีโอ จำเลยที่ 1 นำโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนางสาวสุธินีไปลบคลิปออกและนำใส่กระเป๋ากางเกง เมื่อโจทก์ร่วมบอกให้จำเลยที่ 1 คืน จำเลยที่ 1 ก็คืนให้โจทก์ร่วมแสดงว่าจำเลยทั้งสามไม่ได้มีเจตนาที่จะลักทรัพย์ของโจทก์ร่วมมาแต่แรก และการที่จำเลยทั้งสามร่วมกันใส่กุญแจมือโจทก์ร่วมไพล่หลังก็ได้กระทำเพื่อเหตุใดเหตุหนึ่งตามมาตรา 339 (1) ถึง (5) ในการที่จะเอาฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไป แต่เป็นการทำเพื่อไม่ให้โจทก์ร่วมขัดขืนหรือหลบหนี ดังนั้นการลักเอาฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไปจึงเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นในภายหลัง การใช้กำลังประทุษร้ายโจทก์ร่วมจึงไม่ใช่เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป ให้นัยให้ซึ่งทรัพย์นั้นยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือให้พ้น

จากการจับกุม อันจะเป็นความผิดข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืน แต่เป็นเพียงความผิดข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถานในเวลากลางคืนโดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงานและโดยมีหรือใช้อาวุธปืนและความผิดข้อหาร่วมกันทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจแยกต่างหากจากกัน โดยความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำหลายอย่างซึ่งรวมอยู่ในความผิดข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีหรือใช้อาวุธปืนตามฟ้องและแต่ละอย่างเป็นความผิดได้อยู่ในตัวเอง ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องไว้โดยละเอียดแล้ว ศาลฎีกาจึงมีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามตามความผิดที่พิจารณาได้ความนั้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย ประกอบมาตรา 225 นอกจากนี้การกระทำดังกล่าวของจำเลยทั้งสามยังเป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ซึ่งแม้โจทก์จะไม่ได้ฟ้องขอให้ลงโทษหลายกรรมและไม่มีคู่ความฝ่ายใดหยิบยกขึ้นฎีกา แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วนและเมื่อวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ศาลฎีกาจึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยทั้งสามเสียใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องแก่พฤติการณ์แห่งคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215, 225 ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปตามฎีกาของจำเลยที่ 2 มีว่า มีเหตุสมควรรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 หรือไม่ เห็นว่า พฤติการณ์ที่จำเลยที่ 2 กับพวกร่วมกันลวงว่าเป็นเจ้าพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้วยการขอตรวจค้นและจะบังคับจับกุมโจทก์ร่วมในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ แล้วลักฮาร์ดดิสก์ของโจทก์ร่วมไปเป็นการกระทำที่อุกอาจ ไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย สร้างความเดือดร้อนเสียหายแก่โจทก์ร่วมและก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในสังคมเป็นอย่างมากตามพฤติการณ์แห่งคดีจึงเป็นเรื่องร้ายแรง แม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือมีเหตุอื่นดังที่จำเลยที่ 2 ยกขึ้นอ้างในฎีกา ก็ไม่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 ที่ศาลอุทธรณ์ใช้ดุลพินิจไม่รอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 นั้นเหมาะสมแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 358 ประกอบมาตรา 83 แต่จำเลยทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 335 (1) (6) (7) (8) วรรคสอง ประกอบมาตรา 336 ทวิ, 391, 83 อีกสองกระทง การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถานในเวลากลางคืนโดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงานและโดยมีหรือใช้อาวุธปืน จำคุกคนละ 7 ปี 6 เดือน ฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำคุกคนละ 1 เดือน ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 4 ปี 12 เดือน 20 วัน เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์แล้ว เป็นจำคุกคนละ 4 ปี 24 เดือน 20 วัน กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันคืนหรือไถ่ราคทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืน 13,000 บาท แก่โจทก์ร่วม นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สุริยง ลิ้มสิทธินันท์ · เขียรदनัย ธรรมดุขุฎิ · ไชยผล สุรวงษ์สิน

